

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 28 de febrer de 2020

ELS BISBES PARLEN DE LES PRÀCTIQUES QUARESMAIS I DE LES TEMPTACIONS

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

Dimecres de Cendra, va començar el temps de Quaresma, un temps de conversió, de pregària, dejuni i almoïna, camí espiritual amb el qual ens preparem per a celebrar la Pasqua, un temps que ens recorda els quaranta dies de dejuni que el Senyor va viure al desert abans de començar la seva missió pública, durant els quals va experimentar la temptació.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de les pràctiques quaresmals i de l'Evangeli del I Diumenge de Quaresma: les temptacions, així com de l'exhortació pastoral "L'Esperit fa jove l'Església", de ser narradors de la veritat, dels laics en la Quaresma, del camí sinodal en el temps de Quaresma, d'autenticitat i exigència i d'una mort digna.

Quatre de les cartes dominicals parlen de les pràctiques quaresmals i de les temptacions. L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, recorda que hem entrat a la Quaresma, "temps caracteritzat per una exigència més vigilant de conversió i de renovació, durant el qual tots som convidats a contemplar amb més intensitat el Crist, que es prepara per a realitzar el sacrifici suprem de la Creu". Diu que aquest any, podríem "pensar en els malalts, els qui els cuiden i els qui investiguen per pal·liar les sofrences" i iniciar l'itinerari penitencial cap a la Pasqua "amb un compromís més ferm de pregària i de dejuni per la salut dels malalts i per la pau a tot el món". Afirmar que la Quaresma "ens convida a unir l'oració i el dejuni, una pràctica penitencial que reclama un esforç espiritual més profund, és a dir, la conversió de cor amb la ferma decisió d'apartar-se del mal i del pecat per disposar-se millor a complir la voluntat de Déu". Manifesta que el dejuni "ens remet a una vida més austera, més en comunió amb els pobres i els que sofreixen", que "amb el dejuni físic, i més encara amb l'interior, el cristià es prepara a seguir Crist i a ser el seu fidel testimoni en tota circumstància" i que "el dejuni té com a finalitat última ajudar-nos a cadascun de nosaltres a fer el do total d'un mateix a Déu". Diu que "Jesús, pregant i dejunant, es va preparar per a la seva missió, l'inici de la qual va ser un dur enfrontament amb el temptador". Finalment, demana que "allunyem tot allò que distreu l'esperit i intensifiquem el que alimenta l'ànima i l'obre a l'amor de Déu i del proïsme" i que "pensem en un major interès per la

pregària, en la lectura orant de la Bíblia, en el sagrament de la reconciliació i en la participació activa en l'eucaristia, sobretot en la santa missa dominical”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que la Quaresma “és un temps de vida ascètica i de sacrifici, d'esforç en el combat espiritual per anar superant el mal i el pecat, que estan tan presents en el món i en nosaltres”. Afirmar que “en les celebracions litúrgiques rebem la gràcia i l'impuls necessari per recórrer aquest camí amb el Senyor” i que “en aquest primer diumenge de quaresma reflexionem sobre les temptacions de Jesús en el desert”, “recordem que el desert, a més de ser lloc de trobada amb Déu, és també el lloc de la temptació i del combat espiritual”. Recorda que “el temptador intenta manipular les paraules de la Sagrada Escripura, però les respostes de Jesús desemmascaren les seves intencions i refuten els seus arguments, recolzant-se en la mateixa Paraula de Déu, i aplicant-la amb veritat i rectitud” i manifesta que “nosaltres som convidats a renovar la nostra decisió de seguir Déu i afrontar amb valentia la lluita que ens espera si volem romandre fidels”. Recorda també que “el camí quaresmal es caracteritza per les pràctiques del dejuni, l'almoïna i l'oració”, que “el dejuni consisteix inicialment en abstenir-se d'aliments, però fa referència també a totes les formes possibles de sacrifici per aconseguir una vida més sobria”, que “el dejuni està íntimament unit a l'almoïna, al fet de compartir, a la solidaritat, a les obres de misericòrdia” i que “l'Església ens convida en aquest temps a una oració més llarga i intensa i a una meditació profunda sobre la Paraula de Déu”. Finalment, amb aquestes pràctiques quaresmals ens convida a “endinsar-nos pel camí de la conversió”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, recorda que “acabem d'iniciar el temps de Quaresma” i que “aquest fet actualment passa desapercebut per a molts cristians”. Afirmar que “a molts batejats les indicacions de l'Església sobre el dejuni o l'abstinència els diuen ben poc o simplement les ignoren” i que “entre nosaltres s'ha produït una des-socialització de la fe”, tot i que “això, si ho vivim correctament i no oposem la dimensió externa i la interior, pot ser positiu”, perquè “ens pot ajudar a viure la Quaresma amb més autenticitat, evitant reduir-la a unes pràctiques únicament externes i ritualistes”. Vol convidar-nos “a què aquest temps siga, abans de res, una ocasió per a escoltar la Paraula de Déu que, si és acollida en la fe, pot il·luminar la nostra vida, transformar el nostre cor i reorientar-lo de nou cap a Déu”. Reconeix que “el nostre ritme de vida no ens predisposa a aquesta escolta de la Paraula” i que “l'afany pel pa, és a dir, per tot allò que és material, en lo que tantes persones posen la seua esperança, pot tancar el cor a eixa Paraula que ens orienta cap a Déu”. Manifesta que “vivim en un món en el qual escoltem moltes paraules que ens arriben per diferents camins” i que “molts dels missatges que ens arriben ens produeixen inquietud, provoquen sentiments negatius cap als altres, ens lleven la pau o ens aparten de Déu”. Finalment, vol convidar-nos a què durant la Quaresma dediquem cada dia un temps a meditar l'Evangeli, ja que allí trobarem “paraules de Vida i la pau del cor”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “creure, viure, celebrar i proclamar la Pasqua de Jesucrist, la seva vida, mort i resurrecció, és la finalitat de viure en cristià”, però que succeeix que “a causa de la feblesa humana, del pecat, de la temptació d’abandonar... l’experiència de la trobada amb Jesucrist s’afebleix” i que “per això cada any necessitem viure la Pasqua, i per això ens cal el temps de Quaresma”, que “també fou el temps que Jesús va dedicar a preparar l’inici del seu ministeri públic”. Afirmar que “la temptació sempre es presenta com la possibilitat enlluernadora d’abandonar la proposta de Déu i decidir-se per altres” i que “aquesta fou l’experiència de Jesús i és alhora la de cadascun de nosaltres”. Recordar que “cada temptació a Jesús comença amb l’afirmació «si ets fill de Déu»”. Sobre la temptació «que aquestes pedres es converteixin en pans», diu que és la del “pa fàcil o de fer servir Déu per resoldre les necessitats humanes”, la d’esperar “que Déu resolgui els problemes que nosaltres hem de resoldre” i la temptació de creure que amb pa material, amb els béns materials, assegurem la vida i ja en tenim prou”. Sobre la segona temptació, «si ets Fill de Déu, tira’t daltabaix d’aquesta cornisa i els àngels ja se’n cuidaran», diu que “consisteix a reclamar signes espectaculars i que cridin l’atenció perquè s’accepti que és el fill de Déu, per creure en ell” i sobre la tercera, «et puc donar tota la glòria i el poder d’aquest món. Adora’m i tot serà teu», manifesta que “és la dèria de tenir poder encara que sigui pactant amb el diable”. Finalment, diu que “les temptacions expressen les possibilitats que tenim d’abandonar el camí de Jesús” i que “per això la Quaresma és necessària per tornar a Jesucrist”.

L’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, comunica que el primer diumenge de Quaresma surt a la llum una Exhortació pastoral que acaba d’escriure, que “porta per títol *L’Esperit fa jove l’Església*” i que “es desenvolupa a la llum de tres elements que poden configurar l’esperit del nostre treball eclesial en el moment present”: els documents i resolucions del Concili Provincial Tarraconense de 1995, els ensenyaments del Concili Vaticà II i el projecte pastoral del papa Francesc. Afirmar que ara pot ser “el moment oportú per incidir en algunes actituds pastorals que ens poden ajudar en el nostre avui eclesial” i que l’Exhortació pastoral s’estructura a partir de dotze «actituds» pastorals: “Creure que l’Església que evangelitza és tot el Poble de Déu”; “creure en una Església que «surta» a l’encontre dels altres”; “ cercar el «diàleg» constructiu”; “proposar la fe en positiu”; “ser conscients que els cristians som «l’ànima del món»”; “treballar per a una Església més sinodal”; “anar al que és l’essencial de la fe cristiana, l’anunci de Jesucrist”; “construir una Església en diàleg amb la cultura i amb el món”; “propiciar la trobada amb l’Església com una «llar de fraternitat»”; “treballar per un laïcat compromès, actiu i ben format”; “viure la pobresa evangèlica en una Església pobra i per als pobres” i “impulsar comunitats que donin un testimoniatge coherent de vida cristiana i de santedat”. Proposa que “aquestes dotze actituds siguin reflexionades personalment o en grup” i que a partir d’aquestes actituds en puguin sortir “aquelles «prioritats» pastorals que necessita la nostra Església de Tarragona”. Finalment, diu que “en aquest inici quaresmal, demanem al Senyor que l’Esperit Sant faci jove la nostra Església amb una veritable conversió missionera”.

El **cardenal Joan Josep Omella**, diu que “la Paraula de Déu, encarnada en Jesús, fa més de dos mil anys que ajuda a edificar el nostre món”, que “és un missatge d'alegria” i que “aquesta Paraula té poder per «canviar la vida; fa passar de la foscor a la llum»”. Afirmar que la Paraula comunica amb el més profund de l'ànima i ens desperta els sentits espirituals i “ens anima, ens edifica i ens enforteix”. Com afirma el Papa, diu que “«l'home és un ésser narrador» que necessita «revestir-se d'històries per custodiar la seva vida»”. Destaca que “la feina dels professionals de la comunicació és primordial, que “narrar una història, allò que succeeix, és una professió bella”, però que, “ahora, és una professió exigent”, ja que “els relats poden animar o ferir, poden ajudar o enfonsar, poden unir o dividir, poden construir o destruir”. Manifesta que “treballar en l'àmbit de la comunicació exigeix estar molt atent i no deixar-se enganyar pel «príncep de la mentida»” i que “comunicar la veritat, la bondat i la bellesa hauria de ser el principal estímul i objectiu dels comunicadors”. Recorda que en una recent trobada amb periodistes de Barcelona va poder constatar que la motivació dels professionals de la comunicació era precisament explicar la veritat. Diu que, en un món accelerat, “cal trobar l'espai per poder oferir informació fidedigna i veraç” i que “necessitem persones que puguin donar fe del que succeeix”. Anima a tothom a “dir sempre la veritat i a generar notícies fidedignes”, a promoure *fidei news* i acabar amb les *fake news*. Finalment, demana que “la fe i la confiança que genera el missatge de Jesucrist ens ajudi a caminar cap a la veritat, ens doni força i ens reconforti sempre”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “la Quaresma ens dona la gran oportunitat de posar a prova l'autenticitat del nostre “ésser cristià” i que aquest temps “ens serveix per a créixer i madurar, precisament perquè evoquem, revivim, les proves que ens permeten trobar, adonar-se, reconèixer, què hi ha realment al nostre cor” i “des d'aquí avançar i créixer en l'Esperit”. Afirmar que “tota l'Església i tots en l'Església hem de créixer travessant proves, algunes comunes a tothom i altres més pròpies d'un estat o carisma” i parla de les proves que “han de travessar els cristians laics, per la seva particular condició de viure la pròpia fe, com a membres de l'Església i inserits en el món”. Recorda que Sant Pau VI, en una conversa amb el filòsof Jean Guitton, cristià laic molt conscient de la seva missió en el món de la cultura i també de la política, li va fer observar que “la seva prova de laic, cal sentir-la”, “cal sofrir-la” i que “quan cal estar dividit, cal suportar per amor l'estar dividit...”, així com que no havia de tenir por “per no sentir-se còmode en aquest món”. Desitja “subratllar un aspecte d'aquest missatge que incideix necessàriament en la vida del laic que busca ser sincer i conseqüent amb la seva fe enmig del món i membre de l'Església” i es pregunta “per què tantes vegades el cristià no “està còmode” en el món”. Finalment, diu que el laic “viu quelcom que experimenta tot veritable deixeble de Crist: viure a fons en el món, compartint les seves alegries, sofrint les seves faltes, i ressuscitant constantment en esperança” i que “sempre serà necessària la medicina” que “es pren com a prova, que, assumida humilment, ens permet créixer, madurar, avançar en el camí apassionant en el seguiment lliure i responsable de Crist”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que “la Quaresma, tot just iniciada, es troba de ple amb el camí sinodal, que moltes persones fan seguint l’itinerari que ens portarà a la celebració del Sínode Diocesà” i que “és bo que, tant els qui participen en els grups sinodals, com els qui no ho facin, tots entrem en la dinàmica de la conversió, pròpia del temps de Quaresma, però també del camí sinodal i de tota la vida cristiana”. Recorda que “la conversió a ser més i més fidels al Senyor i a la seva voluntat és una necessitat per a tot cristià” i que “quan encarem el Sínode Diocesà, que ens demana cercar amb discerniment la voluntat de Déu per a la nostra Església, l’actitud de conversió és fonamental”. Afirmar que el camí sinodal ens porta a “posar la nostra mirada en la persona i la societat” i que “la mirada profunda ens podrà ajudar a descobrir que el cor de tota persona és com el nostre”, que “en tots hi ha desigs, sets, de felicitat i de pau, de veritat i d’amor, de bellesa i plenitud”. Manifesta que “hem de redescobrir-nos assedegats de veritat i d’amor”, ja que “així ens ha fet Déu, el nostre creador i pare”. Recorda que “som fets de fang, terra humitejada”, que “l’aigua és imprescindible perquè la terra es converteixi en fang”, que “nosaltres també necessitem l’aigua” i que, “per tant, la set és una necessitat per a ser el que som”. Finalment, acaba el seu escrit recordant una frase de l’exhortació apostòlica *Verbum Domini*, de Benet XVI: «Com n’és, d’important, descobrir en l’actualitat que només Déu respon a la set que hi ha en el cor de tot ésser humà»

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que sempre ha pensat que “tots els éssers humans estan convençuts que les seves obres són beneficioses per a ells mateixos i redunden en bé cap als altres”, que “només els malvats són capaços de trastornar el disseny amorós de Déu sobre la humanitat” i que “els cristians sabem que som pecadors tot i que la gràcia de Déu és molt més forta que les nostres febleses i, contínuament, ens ofereix el perdó”, que “es dona amb el penediment i l’intent clar d’esmenar allò negatiu i millorar el propi comportament”. Afirmar que “el primer pas de l’autenticitat busca la correspondència clara entre la fe i l’actuació” o també “entre les conviccions més íntimes i les actituds cap als altres” i que al cristià se li exigeix “la comprensió de l’altre per sobre de les diferències ideològiques o culturals, l’acceptació del semblant més enllà de les diverses cosmovisions que presenti, l’amor incondicional a tot ésser humà malgrat el rebuig i les incomprensions dels altres”. Manifesta que “tots volem viure amb plena llibertat, apel·lem constantment al diàleg, exigim que la justícia sigui aplicada amb total equitat...” i diu que “contemplar la creu de Crist, escoltar la seva paraula i seguir els seus passos, ens obliga a reformular la nostra crítica o la nostra denúncia”, ja que “no podem exigir llibertat, diàleg o justícia només a les autoritats de la nostra societat o a la gent de l’entorn familiar si som incapaços de l’escolta serena, de l’acceptació incondicional o l’amor sense límits cap als altres”. Finalment, afirma que “exigir llibertat per a tothom i mantenir la nostra posició personal de domini, sona a cinisme”, que “ens pot passar a tots”, però que “convé saber que està a les antípodes de l’amor de Crist”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, es proposa fer “una reflexió breu sobre allò que serà el centre del debat i de la justificació de la llei de l'eutanàsia i del suïcidi assistit que s'està tramitant”. Diu que “tota la justificació d'una llei que permeti l'eutanàsia i el suïcidi assistit girarà entorn al concepte d'una mort digna” i que “vivim en un món individualista i utilitari que pensa que la dignitat té a veure amb la utilitat i amb la llibertat absoluta”. Afirmar que “tots sabem que el tema de la mort s'ha fet complex” i que avui “els recursos sanitaris permeten salvar moltes vides i, alhora, ens obliguen a discernir amb més complexitat l'acompanyament dels malalts terminals i dels moribunds”. Creu que “és possible que ens haguem trobat: davant del dilema d'ingressar hospitalàriament o no, d'acceptar o no mesures sanitàries extraordinàries o desproporcionades quan la mort és irreversible” i que “també ens hem hagut de plantejar d'acceptar la sedació pal·liativa d'un parent quan el dolor previ a la mort no es pot pal·liar amb un calmant ordinari”. Manifesta que “avui, molts pensen que una bona mort és una mort sense dolor i sense consciència” i que “les enquestes, però, diuen que la majoria de la població desitjaria morir sense patir i reconciliats, és a dir, en pau amb Déu, amb si mateixos i amb les persones amb les quals han conviscut”. Finalment, recorda que “els catòlics som contraris a l'eutanàsia i al suïcidi assistit, però també a l'obstinació terapèutica –l'aplicació dels mitjans extraordinaris i desproporcionats per a retardar com sigui el moment de la mort– i que “no som contraris a la sedació pal·liativa i som partidaris d'acollir, protegir i acompanyar l'etapa final de la vida”.

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/cartes-dominicals/>
- Girona: <http://www.bisbatgirona.cat/ca/el-bisbe-francesc.html>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <http://www.bisbatsantfeliu.cat/bisbe.php?id=1>
- Solsona: <http://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/arquebisbeplanellas/cartes-dominicals/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/bisbe/cartes-dominicals>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

